Θρᾴκη. Θρᾳκῶν κώμη.

« Θρᾴκη [ἀπὸ Θρᾳκὸς βασιλέως τῆς πάλαι ἐν αὐτοῖς ἡγεμο- Σ.Θ. Δυτ.
νεύσαντος, ἢ] ἀπὸ Θρᾴκης νύμφης Τιτανίδος, ἀφ' ἧς ἡ Κρό- επιδ. Αυγ
νου Δόλογκος. ἐκλήθη δὲ ἡ Θρᾴκη χώρα, ἢ Πέρκη και- Meinekii
τεστο καὶ Ἀρία. τὸ ἐθνικὸν Θρᾷξ καὶ Θρᾷσσα. ἡ Θρᾷτ- Βερολ.
τα Ἀττικῶς, ἢ ἡ ἀπὸ Θρᾴκης δούλη ἢ εἶδος ἰχθύος καὶ 1849
ὀρνέου. τὸ θηλυκὸν Θρᾳκία ἀπὸ τοῦ Θρᾴκιος ἢ Θρᾴ-
κιον. τὸ δὲ Θρᾳΐκιος λέγεται ἢ διὰ χαιρον τὸ κ ».
αἰνέρα δὲ Θρηίκιον τρόπη οὔτι φορήσει. (1)
τὸ ἐθνικὸν φασι ἢ Θρεΐκιος, ἡ θηλυκὴ Θρέισσα. ἡ θρᾳκι-
ζὶ τὸ ἐπίρρημα, ὡς ἀπὸ τὸ θρᾳκίζω ».

---

(1) Θρήικιον R.V. 1 φρονήσει R. versus ex oraculo desumptus videtur; de Rheso dictum statuit Schneidewinus Symb. ad Lyr. p. 111.

« Θρᾳκῶν κώμη, ὑπὸ Ἀντιοχέας. τὸ ἐθνικὸν κατὰ τὴν ...
τέχνην Θρᾳκοκωμήτης. »

θράξ.

77

« Θρηκάται, σύγαι Θηβων. Ευφορίων θρακι. Θρηκαται Στ. Βυζ.
« Αθηνα κατα Φοίνικας.»

Σημ. αυδιγ· ότι το όνομα Ευφορίων υπάρχουσι ποιηται
σημειώμενοι εν δυο λεξικοις. δήλον δεν φαίνεται ότι ?
ποιος ποίημα ονομαζόμενον Θράξ εν ώ τεχνι-
κονεύοντο αι Θρηκαται σύγαι των Θηβων.

Θρᾴκη [ἀπὸ Θρᾳκὸς[1] βασιλέως τοῦ πάλαι ἐν αὐτῇ βασιλεύσαντος, ἢ] ἀπὸ Θρᾴκης νύμφης Τιτανίδος φαρμακίδος καὶ Κρόνου Δόλογκας. ἔτι δὲ ἡ Θρᾴκη χώρα, ἡ Πέρκη ἐκαλεῖτο καὶ Ἀρία. τὸ ἐθνικὸν Θρᾷξ ἢ Θρᾷσσα. καὶ Θρᾷττα Ἀττικῶς, ἡ ἀπὸ Θρᾴκης δούλη καὶ εἶδος ἰχθύος[2] καὶ ὀρνέου. τὸ θηλυκὸν Θρᾳκία ἀπὸ τοῦ Θρᾴκιος ἢ Θρᾴκιον. τὸ δὲ Θρηΐκιος λέγεται διὰ κοινοῦ τοῦ ι, «ἀνέρα δὲ Τροίη Θρηΐκιον οὐκ ἐφόρησεν». τὸ ἐθνικόν φασι Θρῆκες, θηλυκῶς Θρῇσσα. καὶ Θρᾳκιστὶ τὸ ἐπίρρημα, ὡς ἀπὸ τοῦ θρᾳκίζω.»

Στ. Βυζάντιος
ἐκδ. Αὐγ. Μεϊνεκε
Βερολίνου 1849

---

(1) ἀπὸ Θρᾳκὸς — βασιλεύσαντος ἢ add. M. ex Constant. Porphyr. de Them. 2. p. 46 Bonn. qui post Δόλογκας addit: ὅθεν ἐκ πρώτου ἔθνους τῶν Θρᾳκῶν Δόλογκοι ὀνομάζονται, quae et ipsa Stephani videntur, qui non dubitari potest quin Arriani testimonio usus sit, quod ex integriore Stephani codice attulit Eust. ad Dion. 322.

(2) Πέρκη. nomen hoc πέρκη scribendum et post ἰχθύος inserendum videtur.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θρᾷξ

« Ὀγκαῖαι πύλαι Θηβῶν. Εὐφορίων Θρᾳ. — Στ. Βυζάντιος κτλ. Ὄγκα γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ Φοίνικας. » ἔκδ. Aug. Meinekii
Βερολ. 1849.

« Ἀσβῶτος, πόλις Θεσσαλίας. Τὸ ἐθνικὸν Ἀσβώ- » »
τιος Εὐφορίων Θρᾳκί·

τὸν μὲν ἄρ' ἐκ φλοίσβου Ἀσβώτιοι ὦκα φέροντες
ὑστάτιον ῥώσαντο κονισαλέῃσιν ἐθείραις
Ἵπποι καλὰ νάουσαν ἀφορνίζοντο Φυσάδειαν.

περὶ τῶν ἵππων Ἀμφιαράου. »

« Ὀγκαῖαι, πύλαι Θηβῶν. Εὐφορίων Θρᾳκί. Ὄγκα γὰρ — Στ. Βυζ.
ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ Φοίνικας. »

Σημ. αντιγρ.: υπό το όνομα Ευφορίων υπάρχουν ποιήματα σημειωμένα εν τω λεξικῷ. Δῆλον δὲ φαίνεται ὅτι εἶχε ποιήσει ποίημα το ονομαζόμενον Θρᾷξ εν ᾧ εμνημονεύοντο αι Ογκαῖαι πύλαι των Θηβῶν.